

ULKOMAISEN KIRJALLISUUDEN TARKASTELUA — GRANSKNING AV UTLÄNSK LITTERATUR

Toimittaja — Redaktör: Henrik Schauman

SYDNEY D. BAILEY: *The General Assembly of the United Nations*. Stevens & Sons, London 1960. 337 s.

Kirjassa käsitellään yleiskokouksen työmuotoihin ja menettelytapoihin liittyviä kysymyksiä, kuten esimerkiksi jäsenvaltioiden ryhmittäminen, päiväjärjestyksen laatiminen, vaalit, keskustelut ja päätöksenteko. Tekijä korostaa, että vuosien kuluessa on kehittynyt suuri määrä kirjoittamattomia sääntöjä, joihin eri maiden valtuutetut vasta käytännöllisen kokemuksensa perusteella voivat perehtyä. Valtuutetulta vaaditaan tosin ensi sijassa moraalisia ominaisuuksia, sillä ilman henkisesti korkeatasoisia avustajia YK on tuomittu epäonnistumaan, mutta hyvien aatteiden toteuttaminen edellyttää myös koneiston hallitsemista. Tämä näkökohta on erityisen tärkeä pienille valtioille, jotka eivät voi esittämiensä ehdotusten tueksi vedota maailmanpoliittiseen merkitykseensä ja joilta sen vuoksi suuremmissa määrin kuin suurvalloilta vaaditaan sääntöjen tarkkaa noudattamista.

Baileyn kirja perustuu laajaan lähdeaineistoon. Se sisältää runsaasti asiantietoja ja useita valaisevia taulukoita, joten sitä voidaan pitää arvokkaana hakuteoksena. Sitä voidaan suositella luettavaksi kaikille, jotka joutuvat esiintymään yleiskokouksessa tai sen alaisissa elimissä, sekä luonnollisesti myös kansainvälisen politiikan harrastajille. — G. v. B.

D. E. BUTLER: *The Study of Political Behaviour*. 2nd ed. Hutchinson University Library, London 1959. 128 s.

Politiikan tutkimuksen piirissä teoreettiset ja metodiset kysymykset ovat saaneet varsin niukasti huomiota osakseen. Butlerin suppea, mutta selkeä esitys näistä kysymyksistä on siksi erittäin kaivattu. Hän tarkastelee teoreettis-metodiselta kannalta niitä tärkeimpiä lähestymistapoja (approaches), joista käsin politiikan tutkimus pyrkii ongelmiaan ratkomaan. Hän käyttää näistä yleistäviä nimiä deduktiivinen, deskriptiivinen, kvantitatiivinen, sosiologinen ja psykologinen sekä käytännöllinen lähestymistapa. Lisäksi politiikan tutkimuksen mahdollisuudet ja tutkimusobjekti kokonaisuudessaan joutuvat kriittillisen arvioinnin kohteeksi. Teos sisältää myös keskitetyn bibliografian. — O. A. B.

JOHN H. FENTON: *The Catholic Vote*. Hauser Press, New Orleans, 1960. 146 s.

Fenton on ensin valinnut USA:n osaval-

tioissa suoritettuja äänestyksiä, joissa katolinen kirkko on ollut eri mieltä kuin protestantit tai joissa on ollut katolisia ehdokkaita. Sitten on luokitettu valtion piirikunnat katolisen väestön osuuden mukaan ja katsottu, minkä verran on kirkon tukemalle kannalle keskimäärin annettu ääniä kunkin tyyppisissä piirikunnissa. Tämän yksinkertaisen tarkastelun yleinen tulos on, että katoliset tosin eivät ole yksimielisiä, mutta ovat kuitenkin yhdenmukaisempia äänestäjiä kuin protestantit. Siksi on katolinen kirkko voinut vaikuttaa politiikkaan, ja katoliseen vähemmistöön kuuluminen on ollut ehdokkaalle joskus eduksikin. Kongressin katolisten senaattorien tai edustajahuoneen jäsenten kannanottoihin ei kirkko näytä vaikuttaneen. Teoksen loppuun on liitetty myös pari kuvausta vuoden 1960 esivaaleista. Ilmeisesti ei katolisuus ainakaan haitannut Kennedyä, jota käsitystä vaalien tulokset ovat nyt myös tukemassa. — P. P.

CHARLES S. HYNEMAN: *The Study of Politics*. University of Illinois Press, Urbana 1959. 232 s.

Hynemanin teos on suomalaiselle politiikan tutkijalle sikäli ambivalenttinen, että se sisältää kohtia, joilla ei ole suurempaa merkitystä, mutta myös kohtia, joihin on hyvinkin syytä tutustua. Osittain tämä johtuu siitä, että monet ongelmat on rajoitettu vain Amerikan olosuhteita koskeviksi. Luonnollisesti kuitenkin useat huomiot ovat laadultaan koko tieteen alalle yhteisiä. Tällaisia ovat varsinkin eräät metodiset kysymykset sekä esim. arvojen osuus politiikan tutkimuksessa. Teoksen kolmesta jaksosta on ehkä mielenkiintoisin toinen, joka kokonaisuudessaan on omistettu poliittisten aatteiden tutkimukselle. Tekijä tarkastelee aatetutkimuksen eri kohdealueita ja metodeja sekä luettelee suuren määrän alan tutkimuksia. Kirjan lopussa oleva laaja bibliografia sisältää paljon myös tieteellisten aikakauslehtien artikkeleita ja on kokonaisuudessaan erittäin käyttökelpoinen. — O. A. B.

POUL MEYER: *Politik. Statskundskab i grundtraek*. Nyt Nordisk Forlag, København 1959. 218 s.

Aarhusin yliopiston professori Poul Meyer ilmoittaa heti kurssikirjaksi tarkoitetun teoksensa alkulauseessa, että hän ei halua matkia ulkomaisia esikuvia, ja toimii myös tämän mukaisesti. Kirja jakautuu kolmeen osaan. Ensimmäisessä selvitellään peruskäsitteitä ja

metodia, toisessa poliittista käyttäytymistä ja kolmannessa poliittisia institutioita. Varsinkin toinen ja kolmas osa ovat epäyhtenäisesti kirjoitetut. Meyer ei noudata niissä tavanomaista tuttua tiettyjen poliittisten ilmiöiden kuvailua, vaan virkistäätyy aina välillä pitkillä historiallisilla tai lainopillisilla tutkimusretkillä.

Tästä huolimatta — tai oikeastaan juuri sen takia — on Meyerin kirja ilmeisesti ylioppilaille ja pitemmälle ehtineillekin hyödyllisimpiä alan oppikirjoista. Alan varsinaisten asiantuntijoiden standarditeokset muistuttavat melkoisesti toisiaan ja niistä saatu tieto on yleistä standarditietoutta. Meyer on toisenlainen. Hän ei yksinomaan kuvaa ja kuvaile, vaan hän uskaltautuu myös analyysiin ja ennen kaikkea välähdyksittäin paljastaa, miten oikeusjärjestys ja hallinnolliset organisatiomuodot vaikuttavat myös poliittista käyttäytymistä muovaavina tekijöinä. Meyerin lainopillisissa teoksissa joidenkin havaitsema heikkous, taipumus epätarkkaan yleistämiseen, on ilmeisesti tämän tyyppisessä teoksessa hänen voimansa. En muista opiskeluvuosiinani lukeneeni teosta, jossa esim. metodikysymyksiä taikka parlamentarismia olisi selvitetty samalla mielenkiintoisella vertailevalla ja valtiolliseen tapahtumiseen tiukasti ankkuroituneella tavalla kuin Meyer tekee. — K. S.

GENE D. OVERSTREET & MARSHALL WINDMILLER: *Communism in India*. University of California Press, Berkeley, California 1959. 603 s.

En grundlig och mångsidig handbok över Indiens kommunistiska parti. Boken är delad i två ungefär lika stora delar, av vilka den första beskriver partiets historia under perioden 1920—1958 och den andra handlar om partiets struktur och verksamhet i dagens Indien. Det historiska avsnittet innehåller detaljerade uppgifter om det förkrigstida illegala kommunistpartiets relationer till Komintern och till det brittiska kommunistpartiet samt dess fluktuerande hållning till den indiska nationaliströrelsen. I synnerhet perioden från och med andra världskrigets tid behandlas utförligt med alla dess politiska skiftningar — under kriget brytning med Gandhi och andra nationalistledare, vilka motsatte sig krigsansträngningarna, strax efter kriget ett visst stöd åt kongressen och Nehru, som emellertid snart förbyttes i våldsamt motstånd och agitation för revolutionärt krig under slutet av 1940-talet, och

under 1950-talet konstitutionell verksamhet, som krönts av valsegern i Kerala. De talrika inre stridigheterna i partiet ger ytterligare färg åt skildringen.

Bokens andra del beskriver partiets struktur, dess penetration i olika massorganisationer (fackföreningar osv.), olika stödorganisationer, partiets press och agitationsverksamhet, dess parlamentariska verksamhet och dess politik i nationalitetsfrågorna. I ett särskilt kapitel beröres partiets förhållande till Ghandis läror, som genomgått olika utvecklingsfaser innan den nuvarande försiktiga attityden av både kritik och godkännande intagits. Slutligen innehåller boken en biografisk översikt av de viktigaste indiska kommunistledarna och en relativt utförlig bibliografi. — K. T.

FRANÇOIS PERIN: *La démocratie enrayée. Essai sur le régime parlementaire belge de 1918 à 1958*. Institut de science politique, Bruxelles 1960. 280 s. (Bibliothèque de l'Institut belge de science politique. Nouvelle série 2.)

Belgian parlamentarismia käsitteleviä teoksia on verraten niukalti. Perusteoksena on kaiketi edelleenkin pidettävä Carl-Henrik Höjerin lähes 15 vuotta sitten julkaisemaa esitystä Belgian parlamentaarista hallitusjärjestelmästä molempien maailmansotien väliseltä ajalta (*Le régime parlementaire belge de 1918 à 1940*). Tänä vuonna on Belgian Valtiotieteellisen Yhdistyksen julkaisemana ilmestynyt Höjerin esitystä täydentävä teos, jossa tarkastellaan Belgian parlamentarismien toimintamuotoja neljän vuosikymmenen ajalta, vuodesta 1918 vuoteen 1958. Tekijä, joka on opettajana Liègen yliopiston lainopillisessa tiedekunnassa, ei pyri antamaan mitään täydellistä kuvausta Belgian parlamentaarisen hallitusjärjestelmän toiminnasta, vaan hän rajoittuu käsittelemään kysymyksiä, jotka liittyvät hallitusten muodostamisprosessiin sekä hallitusten ja parlamentin väliin suhteisiin. Hän toteaa, että maailmansotien välisenä aikana vallinnut hallitusten lyhytaikaisuus — hallituksia oli 18 ja niiden keskimääräinen ikä oli siis vain vähän yli vuoden — on jatkunut toisen maailmansodan jälkeen, jolloin vuoteen 1958 mennessä hallitusten lukumäärä oli ollut 13 ja niiden keski-ikä myös vain vähän yli vuoden. Tekijä analysoi tarkoin hallitusten lyhytaikaisuuden syitä ja esittää teoksensa lopussa eräitä ehdotuksia, jotka hänen mielestään voisivat olla omiaan vakiinnuttamaan Belgian parlamentaarista hallitusjärjestelmää. — H. S.